

[Statsministeren.]

at støtte sig paa. Det ærede Medlem henviste os andre til at læse Bladene. Jeg maa sige, at det vilde være uoverkommeligt, og det vilde heller ikke give tilstrækkelige Oplysninger. Derimod læser jeg Hundreder af Breve fra Folk, som beklager sig over, at de ikke faar en Skilling i Understøttelse talrige Steder i Landet, og disse er adskilligt mere værd end de farvede Skildringer, jeg kan læse i „Fyens Tidende“.

Den ærede Ordfører har gentagne Gange fremhævet som noget særlig opsigtsvækkende, at Socialdemokraterne standsede Forhandlingerne i Underudvalget. Jeg maa sige, at det glæder mig da, at de en Gang standsede, for det forekommer mig unægteligt, at de havde været længe nok. Naar man i et Udvalg eller Underudvalg i 3 Uger eller derhenimod forhandler om en Sag, som slet ikke vedkommer det paagældende Udvalg, kan det være længe nok, og naar man bliver klar over, at Spillet har denne Karakter, maa Spillet ende en Gang.

Endelig gjorde den ærede Ordfører nogle Bemærkninger om Skyld og Ansvar og talte herunder om Regeringens Forsømmelighed. Jeg tror hellere, det ærede Medlem skulde sige, at hvis der er noget at rejse Anklager imod, er det Socialministerens Føjelighed, der har været alt for stor. Læs blot den Redegørelse, der findes i Bemærkningerne til det Lovforslag, hvorom Forhandlingerne egentlig skulde dreje sig. Saa vil man faa fuldkommen Klarhed over, hvorledes Socialministeren Gang paa Gang har søgt at indrette sig og sine Forslag efter de Henstillinger, der blev gjort fra Venstre og de Konservative, med det Resultat, at naar han kom med et Forslag, fik han det i Hovedet igen og Krav om netop det modsatte. Det er Stillingen. Har man mødt med et Forslag, som ikke gaar Forsikringsvejen, saa siges der: det gaar aldrig, nu ødelægger man Forsikringsprincippet, og naar man møder med et Forslag, som følger Forsikringsprincippet, siges der: ja, men Herregud, hvad skal vi saa gøre med de mange Tusinder, der ikke er i Fagforeningerne og Arbejdsløshedskasserne? Jo, vi kender efterhaanden hele Spillet Karakter. Og hvad Forsømmeligheden angaar, tør jeg maaske tilføje, at Regeringen i Oktober Maaned i Forfjor

forelagde Forslag baade om ordinær og om Kriseunderstøttelse, men man var ikke i Stand til at behandle det færdigt i forrige Samling paa Grund af, at Venstres Ordfører blev syg og ingen anden Venstremand kunde overtage Førerskabet i Folketingets Udvalg. Saa skete der ikke mere i den Samling. Forslaget blev da paa ny forelagt sidste Oktober som Led i den store Socialreform, og Sagen er behandlet, indtil Venstres Ordfører foretog en Rejse til Monaco; saa kunde der igen ingenting ske, saa længe han sad dør ved det grønne Bord eller udenfor det grønne Bord, hvor han nu maatte befinde sig. Det forekommer mig, at naar Forholdet er saadan hos en selv, skal man alligevel være noget varsom med at tale om andres Forsømmelighed. Paa Grund af den Forsinkelse, som den ordinære Lovgivning blev Genstand for, hvad enten det nu er ulykkelige Hændelser eller andre Hændelser, der er Aarsagen, maatte Socialministeren, da Forholdene udviklede sig saa katastrofalt, som Tilfældet blev i Slutningen af det nu svundne Aar, gaa til at fremsætte Forslag om en midlertidig Hjælpeordning for de arbejdsløse, og den mødes altsaa nu med Henvisning til, at det er en helt anden, en ordinær Lovgivning, vi skal have. Jeg ved af Erfaring, at det er vanskeligt at gøre Venstre tilpas; jeg ved ogsaa, at man skal være Venstremand for i den Grad, som den ærede Ordfører i Dag har gjort det, at kunne lægge Ansvaret for sine egne Synder over paa andre.

Gunnar Fog-Petersen: Det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Laursen) udtalte nu, at det, hans Parti var villigt til, var at yde en midlertidig, begrænset Hjælp, indtil et Forslag om Krisefonds, der maatte blive vedtaget, kunde faa disse Fonds til at virke i det praktiske Liv, og denne Hjælp vil formentlig ogsaa omfatte den Del af de arbejdsløse, som ikke kan faa Hjælp ved Oprettelsen af Krisefonds. I saa Fald er det, man vil gaa med til, ikke meget forskelligt fra det Forslag, der er forelagt af Regeringen. Jeg takker det ærede Medlem, fordi han har fremsat denne positive Udtalelse. Jeg gaar ud fra, at den er bindende, og at man i de kommende Forhandlinger vil kunne regne med, at Enighed om ændrede Regler for Oprettelsen af Krisefonds vil kunne følges.